

ת"פ 41129/12/13 - מדינת ישראל נגד ס'

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט יעקב צבן, סגן נשיא

ת"פ 41129-12-13
המאשימה
נגד
הנאשם ס'
מדינת ישראל

גמר דין

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, בשלוש עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); שלוש עבירות של חבלה ברכב במזיד, לפי סעיף 413 לחוק; וניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 274(1)(2) + 25 לחוק.

ואלה המעשים: במהלך שנת 2013, במספר הזדמנויות, יידה הנאשם אבנים לעבר כלי רכב שנסעו בשכונת א-טור בירושלים ונהגיהם בעלי חזות יהודית דתית. כן יידה אבנים לעבר בית המגורים המכונה "בית אורות" בשכונת א-טור שמחזיקים בו יהודים. ביום 26.11.13, ארב הנאשם ביחד עם אחרים לכלי רב שנסע בשכונת א-טור לכיוון הר הזיתים ויידה עליו שתי אבנים אשר פגעו ברכב וניפצו את השמשה והחלון הימני (האישום הראשון). ביום 7.11.13, יידה הנאשם ביחד עם אחרים אבנים לעבר שיירה של כלי רכב פרטיים ומוניות שנסעו בדרכם לאזכרה בהר הזיתים. כתוצאה מכך, התנפצה השמשה האחורית של אחת המוניות (האישום השני). בחודש נובמבר 2013 בשתי הזדמנויות שונות יידה הנאשם אבנים לעבר שני כלי רכב שנהגיהם היו בעלי חזות יהודית ונסעו במהירות איטית בשכונת א-טור. כתוצאה מכך, התנפצו שמשות כלי הרכב (האישום השלישי). ביום 29.5.13, בהיות הנאשם קטין, יידה אבנים ביחד עם אחרים לעבר ניידת משטרה שנסעה במהירות איטית בשכונת א-טור והשוטרים שנהגו בה היו מוכרים לנאשם. כתוצאה מכך נפגע החלק הקדמי התחתון בניידת (האישום הרביעי).

2. הנאשם, יליד 1.11.95, רווק, בן למשפחה בת 9 נפשות, מתגורר בבית הוריו בשכונת א-טור במזרח ירושלים, סיים 10 שנות לימוד ומאז עובד בעבודות בניין. **מתסקיר שירות המבחן** למדנו על משפחה קשת יום, אב המשפחה אינו עובד בשל מצבו הבריאותי והנאשם נאלץ, למורת רוחו, לנטוש את ספסל הלימודים ולשאת בעול הפרנסה. צו הריסה הוצא לבית המשפחה וביצעו נקבע לסוף השנה. הנאשם, ללא עבר פלילי, ביצע את מעשיו על רקע מתיחות בין

היהודים והערבים בשכונה ולאחר שאביו נפגע מאירוע של זריקת אבנים על ידי יהודים. הנאשם מפחית מאחריותו למעשיו וטרם הפנים את הפסול שבהם. שירות המבחן התרשם מההשפעה העמוקה של הקונטקסט החברתי והתרבותי שהנאשם גדל בו, בפרט מורכבות היחסים בין היהודים לערבים בסביבת מגוריו. עוד התרשם שירות המבחן, מסיכוי גבוה להישנות התנהגות פורצת גבולות מצד הנאשם. בנסיבות אלו, הומלץ על ענישה מרתיעה ומציבת גבולות באמצעות עונש מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

3. כראיות לעונש, הוגש מסמך שנערך על ידי המשטרה בעניין תופעת ידוי אבנים במחוז ירושלים, בצירוף תעודת עובד ציבור, ממנו עולה תמונה מדאיגה למדי של הסלמה משמעותית בשנים האחרונות ועל ריבוי התופעות של זריקת אבנים ובקבוקי תבערה, לעבר כלי רכב אזרחיים וצבאיים.

4. **ב"כ המאשימה** עמדה על מעשיו של הנאשם אשר בהיותו בן 18 שנים השליך אבנים על כלי רכב חולפים ועל ניידת משטרה. השלכת אבן על רכב נוסע צופנת בחובה פוטנציאל של פגיעה קשה. מדובר בשימוש בנשק קר אשר בוצע בצוותא חדא עם אחרים, מטווח קרוב, מה שמוסיף חומרה לאירועים. במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של הגנה על חייו וגופו של אדם, שלום הציבור, חירותו של אדם לנוע בחופשיות ובאישום הרביעי אף בהגנה על שלטון החוק ונציגו. הפגיעה בערכים המוגנים היא חמורה נוכח נסיבות ביצוע העבירות. הנאשם ביצע את מעשיו לאחר תכנון מוקדם, הבחין בנוסעים בעלי חזות יהודית בדרכם להר הזיתים, הטמין בכיסו אבנים והמתין לשובם. ביתר האירועים חזר הנאשם על מעשיו בשיטתיות והשליך אבנים לעבר כלי רכב שנסעו באותו המקום ונוסעיהם היו בעלי חזות יהודית. המאשימה גורסת לצורך בהחמרה בענישה נוכח היקף התופעה ותדירותה. לעניין מתחם הענישה- באישומים הראשון והשני נטען לעונש של 18-36 חודשי מאסר, באישום השלישי 22-42 חודשי מאסר, באישום הרביעי 4-12 חודשי מאסר בפועל. לעניין העונש ההולם, יש לזקוף לקולא את הודאתו ואין בנסיבותיו האישיות להקל בדינו. כן נטען כן אין נפקות להשתייכותו לקבוצת הצעירים-בגירים, כפי שנקבע בע"פ 452/14. עוד נטען, כי אין בהיעדר עבר פלילי כדי לסייע לנאשם, מהטעם שהורשע בעבירות שבוצעו על פני תקופה ומהן נלמד על הרציבדיסטיות שבמעשיו של הנאשם ועל היעדר מוראו מהחוק. שירות המבחן, באופן העולה בקנה אחד, התרשם מנטיית הנאשם להתנהגות פורצת חוק והמליץ על עונש של מאסר בפועל. בנסיבות אלו, ונוכח ההכרח בהרתעת היחיד והרבים בתופעה בה עסקינן, סבורה המאשימה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם בשליש האמצעי של המתחמים תוך חפיפה מסויימת בין העונשים. כן עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש של מאסר על תנאי וקנס.

5. **הסניגור ביקש** לראות במעשי הנאשם אירוע אחד ולקבוע מתחם ענישה אחד. לדבריו, שלושת האירועים

הראשונים בוצעו במהלך של חודש אחד ועל כן יש לראות בהם אירוע אחד לעניין קביעת מתחם הענישה. הנאשם בן 18 שנים, ביצע את מעשיו באישום הרביעי בהיותו קטין. הנאשם הודה, נטל אחריות, התחרט על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר. מעשיו הסתיימו בנזק לכלי הרכב ללא נזק בגוף. יש להתחשב בגיל הצעיר, הגם ואין בכך כדי להצדיק את מעשיו. בגזירת עונשו יש להתחשב במציאות הביטחונית הקשה השוררת בסביבת מגוריו של הנאשם, ממנה נפגעים שני הצדדים כאחד, אביו של הנאשם נפגע בגופו כתוצאה מיידוי אבנים לעברו. לשיטתו, יש לאבחן את פסקי הדין שהוגשו מטעם המאשימה נוכח היקף האירועים, חומרתם, תוצאותיהם ומיקומם. סוף דבר, עתר הסניגור לאפשר לנאשם לשקם את חייו ולשוב לחיק משפחתו.

הנאשם תלה את מעשיו בקטינותו והדגיש שאין לו עבר פלילי.

6. הנאשם ידה אבנים לעבר כלי רכב נוסעים, הן פרטיים והן ניידת משטרה, על מנת לפגוע ביהודים ולערער את תחושת הביטחון. תופעת יידוי האבנים מהווה שימוש בנשק קר ולרוב מבוצעת על ידי צעירים מטעמים אידיאולוגיים (ע"פ 1777/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, ניתן ביום 2.6.11)). במעשיו פגע הנאשם בקשת רחבה של ערכים מוגנים, שלומם וביטחונם של משתמשי הדרך, חופש התנועה, שלומם וביטחונם של אנשי אכיפת החוק, קניינו של הפרט והציבור.

בית המשפט העליון קרא להעביר מסר נוקב של הרתעה מפני עבירות המבוצעות על רקע אידיאולוגי וביכר את שיקול ההרתעה על פני יתר שיקולי הענישה עקב נפיצות התופעה (ע"פ 3057/13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (לא פורסם, ניתן ביום 2.7.13) וההפניות שם; עוד ראה ע"פ 2243/10 **עאיד הייב נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, ניתן ביום 27.7.10)). עבירות אלו מחייבות על דרך הכלל את השמתו של אדם מאחורי סורג ובריח. הנאשם נמנה על קבוצת הצעירים-בוגרים והינו בוגר דיו להבין את חומרת מעשיו ופוטנציאל הנזק הגלום בהם. בשים לב לחומרת והיקף האירועים הללו, קבעו בתי המשפט כי אין מנוס אף מכליאתם של צעירים הנוטלים חלק בתופעה זו (ראה 1777/11 לעיל). במציאות משפטית זו, נהגו בתי המשפט להטיל על הנאשמים בעבירות אלו עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח לתקופה של 6-20 חודשים, בגין אירוע בודד של יידוי אבנים (ראה למשל 1777/11 לעיל; וע"פ 2243/10 לעיל).

באשר לנסיבות ביצוע העבירה- הנאשם ארב לכלי רכב שנהגיהם היו בעלי חזות יהודית ויידה עליהם אבנים. מעשיו הסתיימו בפגיעות ברכוש אך עלולים היו להסתיים אחרת לגמרי. נופך של חומרה נוסף למעשיו כאשר ידה אבנים על ניידת משטרה עת הכיר את השוטרים שנהגו בניידת. בכך יש כדי לבטא את זילות שלטון החוק והמדינה בעיניו של

מעשיו של הנאשם בוצעו במהלך שנת 2013 כלפי כלי רכב אזרחיים ומשטרתיים. יידוי האבנים כלפי כלי הרכב האזרחיים בוצע בשלוש הזדמנויות בחודש נובמבר 2013 (האישומים הראשון- השלישי). כל מעשה של זריקת אבנים מהווה אירוע נפרד לעניין מתחם הענישה, אם כי נוכח זהות המעשים ייקבע מתחם ענישה זהה לכל אירוע. מעשה יידוי האבנים לעבר ניידת המשטרה (אישום הרביעי) בוצע בהיות הנאשם קטין ועל כן תיקון 113 לחוק אינו חל. מתחם הענישה בכל אירוע של יידוי אבנים, בנסיבות ביצוע העבירות ובשים לב למדיניות הענישה, נקבע בין 6 חודשי מאסר בפועל ל- 20 חודשי מאסר בפועל. מתחם הענישה במכלול האירועים שביצע הנאשם לאחר יום 1.11.13, עת מלאו לו 18 שנים, ובשים לב לריבוי המעשים, נע בין 12-30 חודשי מאסר בפועל.

7. באשר לנסיבות האישיות- לקולא יש לזקוף את גילו הצעיר של הנאשם (ראה ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, ניתן ביום 25.6.13)). הודאתו של הנאשם וחרטתו יעמדו לימינו בגזירת עונשו. דא עקא, עמדותיו של הנאשם בעייתיות ושירות המבחן התרשם מסיכוי גבוה להתנהגות פורעת חוק מצידו ובפרט ביצוע עבירות נגד אזרחי ישראל וכוחות הביטחון. בנסיבות אלו, על העונש שיוטל על הנאשם לגלם את ההגנה על הציבור (סעיף 40 לחוק). בד בבד, היקף התופעה וחומרתה מצדיקים ענישה מחמירה שיהא בה להרתיע את היחיד והרבים כאחד (סעיף ו-ז לחוק).

8. אשר על כן, בשים לב לריבוי המעשים וחומרתם, לנסיבותיו האישיות ולמדיניות הענישה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 26 חודשי מאסר בפועל, תחילתם ביום מעצרו 9.12.2013.

ב. 12 חודשי מאסר אותם יירצה הנאשם אם יעבור בתוך שלוש שנים משחרורו עבירה מסוג פשע.

ג. 2,000 ₪ קנס, ישולם עד ליום 30.6.2014.

זכות ערעור לבית משפט עליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' באייר התשע"ד, 08 במאי 2014, במעמד הצדדים.

יעקב צבן, שופט